

Nr 504.

Av herrar **Andersson** i Rasjön och **Pettersson** i Hällbacken, i
anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 174, med förslag
till förordning om ändring i vissa delar av förordningen
den 2 juni 1922 om automobils katt m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 174 till årets riksdag föreslås vissa ändringar i förordningen angående automobils katt i syfte att åvägabrunga en betydande höjning i automobiltrafikens skattebelastning. Utan att i detta sammanhang ingå på det berättigade i förslaget i dess helhet, vilja vi i fråga om en detalj hemställa om ändring. Enligt propositionen skulle släpvagn för stadigvarande bruk, som kopplas till automobil, beläggas med en fordonss katt, uppgående till 100 kronor för släpvagn med en större lastkapacitet än 1,000 kilogram och 50 kronor för annan släpvagn. Det befo- gade i en särskild beskattning av släpvagnar kan icke bestridas, men det synes som om den föreslagna beräkningsgrunden skulle verka alltför stelt och obilligt i fråga om de små släpvagnar till personautomobiler, som till stort antal användas av mindre jordbrukare, trädgårdsmästare och hand- lande med flera. En katt på sådana vagnar av 50 kronor per år är allde- les för hög, särskilt i betraktande av att så många dylika släpvagnar en- dast en och annan gång komma i bruk. Lastkapaciteten hos dessa små släpvagnar är ofta ringa, blott ett par tre hundra kilogram, och den väg- slitning de förorsaka är helt säkert obetydlig. Det synes därför som om en ytterligare uppdelning i tariffer borde göras, så att en lägre skattesats tillämpades för de minsta släpvagnarna. En uppdelning av 50-kronors- klassen i tvenne skatteklasser med respektive 25 och 50 kronors katt vore obetingat att föredraga framför den i propositionen föreslagna anordnin- gen med en 50-kronorss katt för alla släpvagnar med mindre lastkapacitet än 1,000 kilogram.

Vi tillåta oss därför föreslå,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 174 måtte besluta sådan ändring i § 5 i förordningen den 2 juni 1922 om automobils katt, att katt för släpvagn, beträffande vilken den beräknade

vikten av den största last och det största antal passagerare, varför släpvagnen är inrättad, ej uppgår till 500 kilogram, skall utgå med 25 kronor.

Stockholm den 31 mars 1932.

Gustaf Andersson

i Rasjön.

Gust. Pettersson

i Hällbacken.